

12.2.5

16a (משה ב') → 17a (משה דמי)

Note: this morning's סוגיא focuses on the oldest recorded dispute in rabbinic literature – whether we perform סמיכה on a קרבן when brought on י"ט; the essence of the dispute seems to be whether we require immediacy in the relationship between סמיכה & שחיטה (תכף לסמיכה שחיטה). The concern regarding סמיכה is that it is a form of "riding" on the animal, which is a שבות on י"ט.

The list of "pairs" that disputed goes back to the early 2nd c. BCE and concludes at the millennium. Each of the "pairs" mentioned was either the נשיא of the סנהדרין or the אב בית דין (אב"ד). There is a dispute among later sages (2nd c. CE) as to which position was occupied by שמעון בן שטח and which was held by יהודה בן טבאי; this dispute is represented in the outline below.

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מקם קרבן לה' מן בהמה מן הבקר וימין הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני ה': וסמוך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ויקרא פרק א פסוק ב-ד

- I. י"ט on קרבן regarding סמיכה: משנה ב'
  - a. opposed:
    - i. ר' יוסי בן יועזר (נשיא)
    - ii. יהושע בן פרחיה (נשיא)
    - iii. יהודה בן טבאי
      1. נשיא: ר"מ
      2. אב"ד: חכמים
        - a. Challenge: יהודה בן טבאי executed a lone עד זומם and was chastised by שב"ש; he committed to never rule outside of שב"ש's presence; how could he rule in his presence, if שב"ש was נשיא?
        - b. Defense: he committed to consult שב"ש first
    - iv. אבטליון (אב"ד)
    - v. שמאי (אב"ד)
      1. predecessor was מנחם, who agreed with הלל
      2. מנחם left the rabbinate, either to Hellenism or to work for the king
  - b. In favor:
    - i. יוסי בן יוחנן (אב"ד)
    - ii. נתאי האבלי (אב"ד)
    - iii. שמעון בן שטח
      1. אב"ד: ר"מ
      2. נשיא: חכמים
    - iv. שמעיה (נשיא)
    - v. הלל (נשיא)
- II. Analysis
  - a. ר' יוחנן: dispute was only about violating a שבות on י"ט for the purpose of a מצוה
    - i. not about whether there is any obligation of סמיכה on חובה
  - b. רמי בר חמא: infer from our משנה that סמיכה is בכל כחו (else, what שבות-concern exists?)
    - i. Challenge: story of אבא אלעזר; אבא אלעזר were brought to עזרת נשים to allow women to perform סמיכה (even though women are exempt as per text above)
    - ii. Answer: perhaps we tell them to lightly place their hands
  - c. ר' פפא: infer from our משנה that the שבות applies to any part of the animal (צדיק)
    - i. otherwise, placing hands on head is not a שבות (it's on the head)
    - ii. rejection: (ר' אשי): anything on the same plane as the back is considered part of the שבות of riding (head is on same plane)